

TORTOSA ■ SE'N CONSERVEN UNS 200 A DIFERENTS POBLACIONS

Demanen protegir els senyals de les riuades dels municipis vora l'Ebre

La Comissió Cívica de Patrimoni de les Terres de l'Ebre insta la Generalitat a preservar legalment aquests elements

ACN

La Comissió Cívica del Patrimoni de les Terres de l'Ebre ha emès un dictamen per reclamar a la Generalitat que protegeixi els senyals de riuada existents en diversos municipis del tram final de l'Ebre, que assenyalen el nivell màxim on arribà l'aigua i la data.

En total, l'autor del dictamen, el director de l'Arxiu de les Terres de l'Ebre, Albert Curto, calcula que poden existir uns 200 senyals en diferents municipis, el més antic dels quals és del 1787, a Tortosa.

Segons destaca, es tracta d'elements, propis del territori i que testimonien un moment històric. La seva vulnerabilitat i progressiva desaparició ha impulsat la demanda d'una protecció específica.

Curto ha destacat el valor patrimonial d'aquests senyals, làpides encastades i inscripcions a les parets, en cas dels vestigis més antics conservats de finals del segle XVIII (es té constància que al segle XV ja existia aquesta pràcti-

Placa situada en una façana del carrer Teodor González de Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

ca), o rajoles amb inscripcions pintades, a partir del segle XIX (essent les darreres les corresponents a les riuades de 1907 i 1937).

Els habitants dels municipis riberencs les situaven a les façanes o a l'interior dels seus habitatges per recordar on havia arribat el nivell de les riuades, juntament amb la data.

«Testimonien un moment històric», ha emfatitzat, tot afegint que es tracta també d'un element «identificatiu» de les Terres de

l'Ebre, amb un riu amb uns règims i característiques particulars originadors d'un fenomen que, amb la construcció dels embassaments, «difícilment es repetirà».

No es tracta, però, només del seu valor «des del punt de vista humà» sinó també com a registre històric climàtic, que podria permetre als experts reconstruir les afectacions de les riuades en els domicilis particulars.

Aquesta excepcionalitat i la seva vulnerabilitat justifiquen

la demanda. Es tracta d'elements que actualment no estan reconeguts sota cap tipus de figura de protecció, que es troben dispersos i que, en molts casos, ja han desaparegut: sigui durant un procés de reforma o construcció d'habitatges o bé perquè ha existit un interès en desubicar-los del seu lloc original.

Aquest és el tercer dictamen que la Comissió Cívica del Patrimoni de les Terres de l'Ebre emet en els dos anys de funcionament.